

டேவிட்... கடலில் கலந்த கவிதை

லெப். கேணல் டேவிட்
(சிறிஸ்தோபர் அன்ரனி மரியநாஸ்)
பலாவிக்குடியேற்றம், பொலிகண்டி.
பிறப்பு:
29.01.1966
வீரச்சாவு:
09.06.1991

தமிழீழத்தின் திசைகளில் மோதும் காற்றில் கலந்துவிட்ட தென்றல்.

விடுதலைப் போராட்டத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் தன்காலத்திலேயே நேரடியாகக் கண்ட மிகச் சில போராளிகளில் ஒருவன்.

தமிழீழத்தின் விடுதலைப் போராட்டம், எல்லாக் காலங்களிலும் கடற் பிரயாணங்களை முதன்மைப்படுத்துவதாகவே அமைந்தது. எத்திசையும் கடலால் சூழப்பட்ட எம் தாயகத்தின், தாக்கமுள்ள நகரீவுகள் கடல் மூலமே மேற்கொள்ளப்பட்டன. எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில், கடற் பயணங்கள் பிடித்திருந்த இடத்தின் அதே அளவு இடத்தை, எமது கடல் சரித்திரத்தில் டேவிட் பிடித்திருந்தான்.

அவனது இளமையிலேயே கடல் அவனை அழைத்தது- அவனது குடும்பநிலை அவனைக் கடலுக்கு அனுப்பியது.

“இயக்கம் கடலிலும் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியவரும்” என்றகாலம் போய், “இயக்கத்தின் பிரயாணம் கடலில்தான்” என்று வந்துவிட்ட 83 இல், இயக்கத்திற்காய்க் கடலில் இறங்கினான்.

தமிழீழத்தின் ஒவ்வொரு கரையிலும் கால்பதித்தான். நீண்ட பெரும் கடற்பரப்பு; கடற்பரப்பில் புள்ளியாய் நகரும்படகு, படகிணைப்போல் பலமடங்கு விரிந்து, எழுந்து, விழுங்க வரும் அலைகள். சமுத்திர ராட்சதனின் அலைவாய் மூடமுதல், விரைந்து தத்திப்பாய்ந்து வெளியேறித், திரும்பிப்பார்க்கும் லாவகம். திரும்பிய பார்வை நேரே நோக்க அடுத்த பெரும் அலை.

படகிணை பலமடங்கு வேகத்துடன் துரத்தி, தீ உமிழும் பீரங்கிவாய்கள். அவற்றின் பல்முகநகர்வுகளிலும் தப்பி, தத்திச் செல்லும் வேகம். பின்னால் வரும்- எதிரியின் கை அதிகமாய் நெருங்கின், நின்று- நிதானித்து இயந்திரத்துப்பாக்கியை இயக்க ஆணையிடும் உறுதி, அந்தக் கணத்தில் எதிரி அடையும் அதிர்ச்சி டேவிட்டை பல தடவைகள் கரை சேர்த்துள்ளன.

அவனது கடற்பயணங்கள் மெய்சிவிரிக் கும் பல அனுபவங்களைக் கொண்டன. அவனது ஆசான்களும், நல்ல நண்பர்களும் கட

லிலேயே கலந்து விட்டனர். அப்போதெல்லாம் கூட, அவன் கடலில் நிலைத்துநின்றான். அவனது தப்பியோடும் லாவகமும், தேவையின்போது எதிர்த்து நின்று எதிர்கொள்ளும் நெஞ்சுறுதியுமே அவனை நிற்கவைத்தன.

இன்று இயக்கத்தின்வசமுள்ள பெருமளவு ஆயுதங்களுக்கு டேவிட்டைத் தெரியும்.

ஆம்! அவை எமது கைகளுக்குக் கிடைப்பதற்கிடையில் டேவிட் இறந்திருப்பான்.

அநேகமாக எப்போதுமே நாம் கரையில்காணும் டேவிட்டைக் கடலில் சந்திக்கமுடியாது. ஒருங்கிணைந்த சிந்தையுடன், தன்னை நம்பி படகில் ஏறிய “நீந்தத் தெரியாத சமைகளுக்கு” உத்தரவிடும் டேவிட், கடுமையான வசைகளால் ஓட்டிமாரைக் கட்டுப்படுத்தும் மாலுமி. கடலில் டேவிட்டை டேவிட்டாகப் பார்ப்பது கடினம்.

எப்போதாவது மிக அபூர்வமாக சீரான, நேவியில்வாத, ஒதுக்குப்புறக்கடலில், நல்ல நிலவும் சேர்ந்தால் அவனது படகு நிற்கும்.

இயந்திரச் சத்தத்தை மேவி அவன் குரல் ஒலிக்கும். “கடல் மேல் பிறக்கவைத்தான்.....” அவனது குரல் இனிய சங்கீதம் இல்லைத்தான்; ஆனாலும் அவன் பாடினால், நின்று நிதானித்துக் கேட்கவைக்கும் வசீகரம். அந்த வசீகரம் அவனது குரலுக்கா அல்லது அவன் பாடும் பாடல்களுக்கா?

அவனது குரலில் பாடல் கம்பீரம் பெறுவது தெரியும். அந்தக் குரலுக்கு, அவன் தெரிவு செய்யும் பாடல்களைவிட வேறு பாடல் எடுபடாதென்பதும் புரியும்.

அவனைத் தெரிந்த-அவனுடன் பழகாத எல்லோராலும் கூறப்படும், எண்ணப்படும், எண்ண வடிவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட போராளி. அநேக போராளிகளைப் போல் அவனுக்கும் “பழஞ்சோறு குழைத்துக் கையிலே கொடுக்கும் அம்மா”; “ஆயியின் வெடி கேட்டும் சிறுபற்றை சரசரக்காமல் தேத்தண்ணிச் செம்புடன் அண்ணனை-அண்ணனின் தோழர்களைத் தேடும் தங்கைகள்.” வீட்டின் நிலையை எண்ணுவதா? நாடா? என்ற கேள்விக்கு எப்போதுமே குழப்பமில்லாத பதிலைத் தன்வசம் வைத்திருந்த போராளி, மிக நெருக்கமான நண்பர்களிடம் மட்டும் “தங்கச்சியவை...” என்று கூறிக் கண்கலங்கும் அண்ணன்.

எப்படிப்பட்ட வேலையாக இருந்தாலும் அவ் வேலையின் முக்கியத்துவம் விளங்கவைக்கப்பட்டால், அந்த வேலையைச் செய்துமுடிக்கும்வரை அவன் ஓய்வது அபூர்வம். அவனது

விந்தகிப்புகிகள்

குரல் - 26

ஐப்பசி - கார்த்திகை - 1991

நினைவுகள் மீட்டப்படும் போது, திரும்பத்திரும்ப அவனது அக்குணநலனே எவருக்கும் முன்றிற்கும்.

தமிழீழத்தின் கடற்பரப்பில் மட்டுமல்ல, தமிழீழத்தின் தரைப்போர் வாழ்க்கையிலும் அவன் சாதித்தவை அதிகம். அதிலும் வடமராட்சியில் நடைபெற்ற அநேகமான சண்டைகளில் அவனது சுவடுகள் பதிந்திருந்தன.

இந்திய இராணுவத்திற்கு முந்திய போர் வாழ்வில், 'ஸிபேசன் ஒப்பேசனு'க்கு முன்பும் பின்பும் வடமராட்சியில் அவன்பங்கு அதிகம். 'ஸிபேசன் ஒப்பேசனு'க்கென இராணுவம் புறப்பட்டதிலிருந்து, நெல்லியடி முகாமுக்குள் மில்லர் புகுந்ததுவரை அவன் ஓயவில்லை.

இந்திய இராணுவ யுத்தம் ஆரம்பித்த காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருந்தவன், யுத்தம் ஆரம்பித்து கொழுந்துவிட்ட நேரத்தில், தள்ளியிருக்கமுடியாமல் ஒரு கட்டுமரத்தில் வந்து சேர்ந்தான். இந்திய ஆக்கிரமிப்புக் காலத்தில் வடமராட்சியில் இயக்கத்தை உயிர்த்துடிப்புடன் வைத்திருந்ததில், அவன்பங்கு மிகப் பெரியது.

அநேகமாக இயக்கத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்தவன். அரசியல்.....? அவன் அரசியல் விதிகள் இல்லைத்தான். எனினும், தான் ஏந்திய துப்பாக்கி எதற்காக என்பதில் குழப்பமில்லாதவன்; மக்களுடன் பழகும்போதெனில் அந்த மக்களில் ஒருவனாக நின்று சிந்திக்கத் தெரிந்தவன்.

எல்லாத் தலைமறைவுக்கால வாழ்க்கையிலும், மக்களால் பாதுகாக்கப்பட்டவன். டேவிட் நின்றால் இராணுவத்தைப் பார்த்துச் சொல்வதற்கென, ஒரு முதியோர் படையே திரளும்.

அவன் உலவும் ஊர்களில் சிறுகுழந்தைக்கும் அறிமுகமாகிவிடும் முகராசி. சிறுவர்களை ஒரு தடவை சந்தித்தால், மறுதடவை சந்திக்கும்போது அவர்களைப் பெயர் சொல்லி அழைக்கும் நட்புணர்வு; அல்லது அவர்கள் வெட்கத்தில் முகம் சிவக்க இவன் ஒரு பெயர் வைத்திருப்பான். சிறுவர்கள் என்றல்ல எவருடனுமே நட்பைப் பேணுவதில் தனித்துவமானவன். பழைய நண்பர்களை மீண்டும் சந்திப்பதில் தனியான ஆர்வமுள்ளவன்.

எப்போதோ ஒருமுறை "வண்டி விட்ட கரையில்" லாம்பு வெளிச்சத்தில் சாப்பாடுகொடுத்தவரை யாழ்ப்பாணத்தில் கண்டு, "என்னைத் தெரியேல்லையே, களுவன்கேணி யில் நால் கறியோடை புட்டுச் சாப்பிட்டனாங்கள் எல்லே" என்று கேட்டு, அசத்துவான்.

பழைய நண்பர்கள் ஒன்றாகச் சேரிந்தால், மறந்துவிட்ட - திரும்பக் கிடைக்காத - நினைவுகளை மீட்டுவது டேவிட்தான். இவனது நட்பைப் பேணும் பண்பால் பலராலும் விரும்பப்பட்டவன். சிலவேளைகளில் வேலை நேரங்களிலும் "நட்பைப் பேண்போய்" வாங்கிக்கட்டிக்கொண்டு தலையைச் சொறிவான்.

இயக்கம் மிக அரிதாகச் சந்தித்த "எல்லா வேலைகளிலும் வல்லுனர்களாக விளங்கக் கூடிய" சிலரில் டேவிட் ஒருவன், ஆனால் கடல் என்பது 'பெரிய கடலாக' இருந்தது. அதில் இயக்கத்தின் கடற்பிரிவு மிகச்சிறியதாக இருந்ததால், அவனால் கடலை விட்டுவிட்டு வரமுடியவில்லை. அவனது குறைந்த பாடசாலைக் கல்வியின் போதும் கூட பெரிய திட்டமிடல் திறன் இருந்தது. அது புரிந்தவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருந்தது.

அவனது எதிர்பார்ப்புகளுக்கெல்லாம் அவனுக்குக் களம் கிடைக்கவில்லை; கடல் அவனை மறித்து வைத்திருந்தது.

ஒரு மிக முக்கிய கடற்பயணம். தேவை பெரியது. டேவிட் தேவையான ஒழுங்குகளை வழமைபோல் பார்க்கிறான். கடல் தெரிந்தவர்கள் கடலில் ஓடத் தயங்கும் கால நிலை. ஆனாலும் பிரயாணம் அவசியமானதாகவும், ஒத்திவைக்க முடியாததாகவும் இருந்தது.

கடலைத் தவிர எல்லாமே வழமை போலத்தான். வழமையான தட்புடல், வேகமான பிக்கப்..... பெரிய நம்பிக்கை விதையை நெஞ்சில் விதைத்துவிட்டு டேவிட் ஆயத்தமாகிறான். வழமையாக ஒடித்திரியும் நேவியையும் காணவில்லை. எல்லாமே நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறது. வண்டி புறப்படும் - அதுவும் டேவிட் நேரில் புறப்படும் - காரணம் சொல்லப்படாவிட்டாலும், வழமைபோலவே

ஊகித்துக்கொண்டு வழியனுப்புகிறார்கள். டேவிட்டை அன்புடன் வளர்த்துப் பாதுகாத்த மக்கள் - அவனுடன் மிக அன்பாகப் பழகியவர்களில் நல்லாய்க் கடல் தெரிந்தவர்கள் அன்று கரைக்கு வரவில்லை.

படகு நீரில் இறங்குகிறது “குழந்தைப் பிள்ளையை கையிலேபிடித்துக் கூட்டிச் செல்லும் வாஞ்சையுடன்” இரு கரையிலும் ஆட்கள் வரிசையாய் நின்று, படகினைக் கடலுள் இழுத்துச் செல்கிறார்கள். இடுப் பளவு தண்ணீரில் இறங்கியபின்னர், அணியத்தில் நின்ற அரி தடியால் ஊன்ற படகு தள்ளாடி நகர, அண்ணாரிந்து நின்ற இஞ்சின் வால்கள் தண்ணீரில் குளிக்க, எல்லாம் வழமைபோலவே.

“நல்லாய் சேவிஸ்போட்ட இஞ்சின் ஒரு இழுவையில் ஸ்ராட் வர”, இருட்டில் நின்ற தோழர்களும், மக்களும் வண்டியில் நிற்பவர்களுக்கு “தெரியாது என்று தெரிந்தும்” கையை உயர்த்தி மெல்ல அசைக்கிறார்கள். வண்டியில் நின்றவர்களும் கையசைத்திருப்பார்கள்.....?

ஒரு இஞ்சினில் கொஞ்சத்தாரம் ஒடிப் போய்நின்று தயாராகையில், “துணியில் பொத்தி ரோசலை அடிப்பது” தெரிகிறது.

“அல்பா, அல்பா.....

என்னமாதிரி?”

“பிரச்சினையில்லை, குதிரைக்கு சாப்பாடு கொடுக்கினம்.....”

கரிசாலனின் பதில் வோக்கியில் கேட்கிறது.

பின் ஒவ்வொரு இஞ்சினாகச் சத்தமிட, படகு நகராமலே இஞ்சின் சத்தம் அதிகரித்து குறைந்து, மிக அதிகரித்து, தணிவது கேட்கிறது.

படகு வழமைபோல் வலப்புறமாய் வட்டமிட்டு, நிழலாய் நகர்கிறது. “எப்போதும்போல், ‘தேவையும் கடலும் தவீர்’ மற்ற எல்லாம் வழமைபோல்.”

நீரைக்கிழித்து, வெண்ணுரை கிளம்ப அலையில் எழும்பிப்பாய்ந்து..... படகு புறப்பட்டுவிட்டது. அதிகரித்த சத்தமும் கரையில் கூடிய கூட்டமும் சிறிது சிறிதாய் மறைய, கடல் தெரியாதவர்களின் திருப்திப் பெருமூச்சுடன், கடலைத் தெரிந்தவர்களின் கனத்த பெருமூச்சு கலந்தபோது, “வண்டி வெளிக்கிட்டு விட்டது.”

இஞ்சின் சத்தம் கரைவதற்கு முன்னரே, கரையிலுள்ள வோக்கி

“அல்பா..... அல்பா.....” என அழைத்தது.

“தண்ணியடிக்குதுதானே.... வோக்கியை அதுதான் லொக் ரியூப்பிலை வைத்திட்டினம்போல” எனக் கூறிவிட்டு, முயற்சியைக் கைவிடும்போதும் கூட, இஞ்சின் சத்தம் கேட்டுக்கொண்டுதானிருக்கிறது.

நேரம் கரைய முகாமுக்குத் திரும்ப, நினைக்கும் வேளையில், தூரத்து முகாம் வோக்கியில் ஒரு அவசர அழைப்பு, “வோக்கியில் அல்பா தொடர்பெடுத்தது.....”

“என்னவாம்”.....

“கிளியரில்லை, சரியாக விளங்கேல்லை. பிறபோ..... பிறபோ..... என்று அவையள் கூப்பிட்டமாதிரியிருந்தது.....”

“சொல்லு”.....

“போட் வெடிச்சிட்டுது; வண்டி அனுப்புங்கோ எண்ட மாதிரிக் கிடந்தது. அவையளின்ரை கிளியரில்லை. ஒண்டும் விளங்கேல்லை.....”

“ஆர் கதைச்சது.....”

“டேவிட் அண்ணை மாதிரித்தான் கிடந்தது, ஒண்டும் விளங்கேல்லை.....”

அடுத்த படகினை ஆயத்தம் செய்த வேளை- இஞ்சின் எடுக்க பிக்கப் விரைந்த வேளை- உறுதியற்ற ‘வோக்கி’ச் செய்தியை நம்புவதா இல்லையா என்று யோசித்தவேளை- நேரம் நகர்ந்துகொண்டிருந்தது. அலை விரிந்து கொண்டிருந்தது.

“சன்னதம் கொண்டு நின்றது கடல். தேடப்போகும் படகினைத் தேடப்போக வென், மற்றப் படகைத் தயாராக வைக்க வைக்கும் கடல்!

நேரம் செல்லச்செல்ல 'வோக்கிச் செய்தி பிரமையோ' என நினைக்க வைக்கும் வெறுமையுடன் காத்திருக்கும் வேளையில், தேடப் போன படகின் வோக்கி அழைக்கிறது.

“அரியைக் கண்டிட்டம். தூரத்தில் இன்னுமொரு ஆள் தெரியுது.....”

“என்னமாதிரி.....என்னமாதிரி...” என்ற வோக்கிக்கு பதில் சொல்லாமல், தேடும் படகரை நோக்கி வர, படகில் அரியுடன் ரட்ணா.

“என்ன நடந்தது?”

“போட் பிரிஞ்சிட்டுது, நடுவாலை முறிஞ்சு அணியம் தனிய, கடயால் தனிய ரெண்டாப் போச்சுது”

“மற்றாக்கள் என்னமாதிரி? டேவிட் அண்ணை என்னமாதிரி?”

“இருட்டுக்கை எல்லாரையும் கூப்பிட்டு டேவிட் அண்ணை ஒண்டாக்கினவர். எல்லாரையும் நீந்தச்சொல்லிப்போட்டு, அவர் கரி காலனைக் கூப்பிட்டு தன்னட்டை எடுத்தவர்”

முழு விடயங்களையும் சொல்லமுடியாது அரியும் ரட்ணாவும் மயங்கிவிட்டார்கள்.

மீட்கப்பட்ட இருவரும் உப்பு நீரால் உதடுகள் வெடித்து, முகம் புண்ணாகி, “கோலம் கெட்டுப்போய்” இருந்தார்கள்.

படகுகள் போயின, வந்தன. செய்தி கேள்விப்பட்ட சனமெல்லாம் கரைமுழுக்கக் கூடி நின்று தேடினர். படகுகளின் தேடுதலுக்கு மேலாக, டேவிட்டின் திறமையில் எல்லோரும் நம்பிக்கைகொண்டிருந்தனர்.

“முதலும் இரண்டு நாள் கடலுக்கை கிடந்து, வந்து சேர்ந்தவன்தானே”?

லெப். கரிகாலன்
(சிதம்பரப்பிள்ளை சுரேஸ்)
வரணி வடக்கு.
பிறப்பு:
09.10.1971
வீரச்சாவு:
09.06.1991

“மன்னாரிலை ஒருக்கா இரண்டு பொம்பிளைப்பிள்ளையளைத், தனியக் கொண்டு வந்து சேர்த்தவனெல்லே”.

டேவிட்டின் நீச்சல் திறமையில் எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை இருந்தது.

“உந்த மட்டு மட்டு நீச்சல்பெடியள் வந்து சேந்திட்டாங்களாம். டேவிட் ஏன் வரமாட்டான்?”

எல்லோரும் நம்பிக்கையுடன் காத்திருந்த போதும், அரி வைத்தியசாலையில் கூறிக் கொண்டிருந்தான்: “எங்களை நீந்தச்சொல்லிப்போட்டு, அவர் கரிகாலனைத்தான் இழுத்துக் கொண்டு நிண்டவர்”

படகில் சென்றவர்களில் ‘கடலுடன் கொஞ்சமும் பரிச்சயம் இல்லாத - நீச்சல் தெரியாதவன் - கரிகாலன் மட்டும்தான்.

எல்லோரும் நம்பிக்கையுடன் இருந்த போதும், அரியையும் ரட்ணாவையும் தவிர வேறு எவரும் வரவில்லை.....

கரிகாலன் வரவில்லை.....

டேவிட்டும் வரவில்லை.....

— பொட்டு ☆